

INGEZONDEN

ENIGE OPMERKINGEN NAAR AANLEIDING VAN „DE OORZAAK VAN TANDCARIES” DOOR P. CARIANUS (T.v.T. Maart 1953)

Onze kleine tandheelkundige gemeenschap is blijkbaar rijk aan zuiveraars van wetenschappelijk onderzoek. Nauwelijks zijn wij de opschudding te boven gekomen, die werd veroorzaakt door een oergeestige anonieme briefschrijver, die zich bezorgd had gemaakt over de onwetenschappelijkheid van een artikel (zie T.v.T. no. 3 en 5, 1950) of er meldt zich weer een pseudonymus aan, die de caries-onderzoekers in het algemeen en ondergetekende in het bijzonder er flink van langs geeft met behulp van een in de trant van Molière gehouden quasi-literaire travesti. Hij leert ons hoe bespottelijk het is zonder meer maar een theorie op te stellen waarbij met onbekende factoren moet worden rekening gehouden.

Het was overigens voor mij een troost, dat ik mij in goed gezelschap bevond. Behalve mijn persoontje kreeg ook collega van Hartingsvelt (cariesweegschaal) en collega de Vries (lymphinfarct) enkele vonken van een verterend vuur van ironie en satire.

Ik zou dan ook als gevolg van zo veel fijngeestigheid met een minderwaardigheidscomplex behept zijn ware het niet: 1° Dat mij een dezer dagen het Febr. nummer van „Dental Items of Interest” was toegezonden, waarin de hoofdredacteur van genoemd blad mijn caries-theorie voor het buitenlandse tandheelkundige forum bracht. Deze hoofdredacteur, Paul H. Belding, bekend bacterioloog en caries-onderzoeker („Millieriaan”) heeft tot groot geluk van ondergetekende voor het plaatsen van diens artikel vergeten Carianus te raadplegen.

2°: Dat ondergetekende dezer dagen met een aantal biochemische onderzoekingen was gereedgekomen die, naar hij hoopt niet zullen nalaten onze kennis betreffende de chemie der tanden een stap voorwaarts te brengen.

Heeft Carianus misschien zijn geestesproduct toch wat voorbarig aan de openbaarheid prijsgegeven?

H. E g y e d i